

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Via Trium Dierum In Solitudinem Ad Sacrificandum
Domino Exod. 8. Seu Triduana Ven. Cleri Solitudo Et
Animi Collectio Deo Sacra Duce S. P. Ignatio Loyola,
Societatis Jesu Fundatore**

Zech, Michael

Ingolstadii ; Monachii ; Aug. Vindel., 1762

Meditatio II. De gravitate Peccati mortalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60697](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60697)

jam ad tribunal & examen voca, Timothee, an, & quomodo observaris servanda ante Missam, sub Missa, post Missam. Si; felix es, &, si pergas, æternum eris. Sin autem; dole: emenda te: & non minus eris felix.

MEDITATIO II.

De obstaculis nostræ Salutis:
Seu
De Gravitate peccati mortalis.

PRÆPARATIO.

DEus, ut nos ad sectandum *finem ultimum* incitaret, eundem nobis præfixit *nobilissimum* simul & *utilissimum*: ut præterea redderet *obtentu facillimum*, *media* addidit sine numero. Ut nihil intentatum relinqueret, *pœnas neglecti finis* adjunxit severissimas, sumpsitque in omnium *primis* peccatoribus tam *Angelis*, quam *hominibus*. En *gravitatem peccati mortalis ex pœnis* in primo Puncto. Inde in puncto secundo colliges ejus *gravitatem in seipso*. Utrumque Timothee, ut

rite cognoscas, suspira cum Augustino :
Domine, noverim te, noverim me!

PUNCTUM I.

Pœna peccati mortalis in Angelis.

DRimi omnium creaturarum
 peccarunt Angeli: ideo & pri-
 mi omnium puniti. *Quomo-
 do autem? audi, & exhorre-
 sce. Deus Angelis peccantibus non pepercit,
 sed rudentibus inferni detractos in tartarum
 tradidit cruciandos. **

Ut severitatem sententiæ ac pœnæ
 comprehendamus, singula verba scrute-
 mur applicando versiculum: *Quis? quid?
 ubi? &c. - -*

*Quis ergo non pepercit? - - Deus non
 pepercit. - - Deus, qui totus ex sua Na-
 tura & Essentia est Bonitas, totus Mife-
 ricordia, totus Sapientia, - - Deus, cui pro-
 prium est misereri semper, & parcere. - - -*

*Quid autem fecit? - - Hic ipse Deus
 non solum non pepercit, sed Angelos
 Natura, Dignitate, Potentia, splendore
 Creatori suo quam simillimos, ad eun-
 dem æternum dignissime laudandum &
 amandum ob eximias Nature & Gratiæ
 dotes*

* 2. Petr. 2.

dotes sane aptissimos, innumeros in Cælo, Sede omnis gratiæ, tradidit in tartarum cruciandos. - - -

Et Cur? Quam ob causam, & debitum? -- Heu me! ob peccatum unicum-momentaneum - sola cogitatione patrum - suo carens effectu: licet præterea nullum præcesserit divinæ Nemesis exemplum - nullæ unquam minæ - admonitio nulla - forte neque cognitio de inferno, qui juxta aliquos tunc necdum erat creatus.

At Quomodo Deus ob hoc unicum peccatum Angelos punivit? - - - Rudentibus inferni violenter & probrosissime detractos e Cælo, loco æternæ Beatitudinis, a qua non nisi uno, alterove momento distabant, in tartarum cruciandos tradidit repente - - in ictu oculi - - eodem, quo peccabant, instanti - - nullo ad pœnitentiam dato temporis momento - nulla ad resipiscendum concessa Gratia - - nulla ad eorum salutem fundendæ a Christo sanguinis guttulæ, nec ulla unquam a lapsu resurgendi spe relicta - - hoc modo, inquam, nobilissimos sine numero hosce Spiritus, ne unico quidem excepto, Deus in tartarum tradidit cruciandos pœnis sensus (seu igne) quoad intensiorem immanibus: quoad durationem æternis:

quibus duriores, spectando pœnam *damni*, seu privationem Visionis Beatificæ, ultrix Omnipotentia, & omnipotens Dei Ultio infligere non potuit, non potest. *Hoc modo*, inquam, peccantes primo-semel-cogitatione unica, Angelos Deus punivit, cujus *Justitia* non potest punire ultra meritum: cujus *Misericordia* semper plectit infra meritum: cujus *Sapientia* nil potest statuere inconsulte: nil *Sanctitas* agere ex impetu, aut passione.

Noli autem tibi, Timothee, blandiri, aut falso imponere, acsi Deus solum in *peccantibus Angelis* adeo severe puniret *unicum peccatum grave*: non minus punit in *peccantibus hominibus*, scil. proto-parentibus nostris Adamo & Eva, & posteris eorum. Audi, & contremisce.

Adam ab ipsomet Deo - ad ejus imaginem ac similitudinem creatus fuit, & ditatus innumeris *Naturæ* dotibus, *Gratiæ* supernaturalis donis, originali *Justitia*, seu pleno suarum passionum, imo omnium sub Cælo creaturarum dominio, immunitate ab omni miseria, dolore, morbo, ipsaque morte dotatus, felicitatis æternæ securus &c. His excellentibus donis post primum & unicum peccatum esu vetiti pomi admissum momento citius privatus est *cum omnibus posteris*:
innu-

innumeris contra malis & pœnis involutus. Tales sunt

1. Pœnæ *universales*, bella, pestiferæ lues, terræ motus, inundationes, Regionum devastationes, grandines &c.

2. Mala *Corporis*, dolores, morbi, mortes. - - -

3. Mala *Animæ*, ignorantia rerum, præcipue cælestium, voluntatis pronitas ad omne malum, debilitas ad bonum, perennis pugna carnem inter & spiritum, innumera, ac manifesta æternum pereundi pericula & occasiones.

4. Præcipue æterna perniciēs tot millionum animarum, pretiosissimo Christi sanguine redemptarum: puta, Gentilium, Turcarum, Judæorum, Hæreticorum & Christianorum. Imo (quod sine intimo cordis sensu & lacrymarum imbre non possum memorare) æterna infelicitas tot innocentium Infantum, quorum millions sine Baptismo, aut alio salutis medio tam in Veteri, quam novo Testamento absque sua culpa jam æternum exciderunt, excidunt, & excident Cælo, & omni spe Cæli.

Deum immortalem! Quæ autem tantorum causa est malorum? - - - Scilicet originaria & remota causa est primum in terris, & unicum Adami peccatum, pec-

catum Originale, ad quod plectendum Deus enumeratas pœnas generi humano inflixit, & inflixit iustissime - - -

Horres tandem, ni fallor, Timothee, in pœnis unius peccati mortalis, etiam æternis, præsertim in Angelis peccantibus: ego in pœnarum causa. Ut mecum sentias, *intrinsecam* unius peccati gravis *malitiam* mecum considera, & enormitatem injuriæ, quam Deo infert, est velut infinita ob tres causas: 1. *Ob dignitatem summam offensi.* 2. *Ob vilitatem summam offendentis.* 3. *Ob qualitatem ipsius offense.* Sit ergo

PUNCTUM II.

Gravitas peccati mortalis in se ipso considerati.

I. **O***B dignitatem summam offensi; est enim peccatum transgressio libera Legis divine. Est ergo offensa Dei: inhonoratio supremi Domini: contemptus summi Legislatoris. per prævaricationem Legis Deus inhonoratur, * quia spernitur tota Majestas & Authoritas, quam Deus Legi suæ interponit. - - Ergo peccatum*

* Rom. 2.

tum grave est gravis offensa, gravis inhonoratio, gravis injuria, gravis contemptus Dei, non tantum metaphorice, sed formalis, actualis, propriissime: *gravis*, inquam, in terra *contemptus Dei*, quem omnes Angeli, omnes Sancti non possunt satis laudare, honorare, amare in Cælo. -- *Dei*, qui gaudium est Angelorum, Beatitudo Electorum, præmium Justorum, corona & satietas Sanctorum. *Dei*, aio, qui est Majestas infinita, infinite potens, infinite sapiens, infinite sanctus, infinite liberalis, infinite excellens in omnibus suis Perfectionibus, quarum singulæ deberent omnium corda hominum rapere. -- *Dei*, aio, quem diu, noctuque laudant Angeli, adorant Dominationes, tremunt Potestates, sacrum illud trisagion sine fine ingeminantes: *Sanctus, Sanctus, Sanctus*. -- *Dei*, quem ipsi *dæmones credunt, & contremiscunt*. * - *Dei*, qui de se ipso testatur: *quoniam mihi flectetur omne genu Cælestium, terrestrium, & infernorum*.** -- Et *hic Deus* per peccatum graviter offenditur? graviter contemnitur?

Obstupescite Cæli! jure hic exclamat Bernardus: Majestatem adeo terribilem audet graviter contemnere vilissimus terræ

* Jac. 2. ** Rom. 14.

terræ vermiculus? - Atque hinc crescit gravitas peccati.

II. *Vilitatem summam offendentis* - - -
 Quis ergo Deum graviter offendit, spernitque?

R. Homo. - Vah portentum injuriæ! - Regem a Rege offendi gravis est injuria: a subdito, gravior: a vili mancipio, longe gravissima, atrox, enormis. Quid ergo foret, si quidam terræ vermibus contra Regem insurgeret?

Quid igitur de Homine dicam? scilicet minus est terræ vermiculo: nihilum est: minus Nihilo. Cum Propheta regio fateri cogitur: * *Ecce! substantia mea tanquam Nihilum ante te, o Deus! Nihilum in essendo, Nihilum in durando, Nihilum in operando, nisi in omnibus concurrat Omnipotentia Dei.* - - Imo minus Nihilo est, quia jam ante nativitatem fuit abominatio Dei: ex utero mancipium diaboli: odium Cæli: victima inferni. -

Et tamen hic terræ vermiculus, hoc Nihilum, hic orci titio eo præterviæ ac furoris posse progredi, ut, dum Deum, infinitam Majestatem in Cælis adorant Angeli, non horreat eandem contemnere, & indignissimis modis laceffere,
 tracta-

* Pfal. 38,

tractare, conculcare in terris? -- O Cæli, o Cæli, obstupescite, & inferi! --

Quod Angelus, imo Princeps Angelorum Lucifer contra illam Majestatem voluntate solum inefficace ausus sit vel semel se se erigere, temeritas fuit, æterno digna inferno. Quis ergo infernus sufficiet ad tantam vermiculi imo Nihili *proterviam* digne plectendam?

Quantam autem? - - - Ipse Deus respondet: * *Israel! scito iniquitatem tuam, quia in Dominum Deum tuum prævaricata es.* - Scito iniquitatem tuam peccator, quia peccando prævaricaris in totam SS. Trinitatem: in Deum Patrem, tuum Creatorem: in Dei Filium, tuum Redemptorem: in Deum Spiritum S., Sanctificatorem tuum.

Audi nunc breviter, Timothee, justissimas Trinitatis querelas contra quemvis peccantem graviter, maxime Sacerdotem.

I. *Audite Cæli*, ait Deus Pater, & *auribus percipe, terra.* ** *Filios enutrivi, & exaltavi: ipsi autem spreverunt me.* Creavi eos ad imaginem & similitudinem meam, ad æternam & parem mecum beatitudinem, -- Dedi eis animas immortales,

* Jerem. 3. ** Loc. cit.

tales, meæ particulas æternitatis: nobilissimas tres Animæ potentias, meæ speculum Essentiæ. - - Omnia subjeci pedibus eorum, oves & boves universas, insuper & volucres Cæli, & pisces maris. *filios enutrivi*; usque ad delicias. Quid ultra debui facere?

Et exaltavi. Paulo minus minoravi eos ab Angelis, imo non Angelicæ, sed humanæ eorum Naturæ, ut super omnes Angelos exaltaretur, divinissimam Filii mei Personam hypostatice univi. Quid autem ipsi? *Ipsi autem spreverunt me*. - -

O injuriam, divino Patri æternum merito dolendam! - -

2. Sed & Filius æterni Patris ulterius ita conqueritur per totidem ora, quot pro nobis tulit vulnera. - *Filios enutrivi* cibo omnium pretiosissimo, plus quam Angelico, vere divinissimo Corporis & Sanguinis mei, - - An autem majus quid, & pretiosius ipsis dare potuissem, si fuissent Angeli, aut singuli Deus mihi æqualis? - -

Et per gratiam, quam ipsis probro-fissima Crucifixione ac morte mea promerui, *exaltavi* vermiculos terræ ad dignitatem filiorum adoptivorum, fratrum, cohæredum meorum. - - **Poteram**

teramne eos amplius exaltare? - - -
 Quid autem ipsi? - - *Ipsi autem spreverunt me.* - -

Atque utinam (heu! quid dico?) utinam dico, o Timothee, utinam sperneretur solum. Longe atrociores Christus injuriam per Apostolum suum conqueritur, dum ait, quod per quodvis peccatum grave homines *filium Dei conculcent, & Sanguinem testamenti pollutum ducant.* *

Manhu! quid est hoc? quale, quantumque furoris, malitiæ, ac injuriæ portentum. Hircorum sanguinem, & porcorum studiose asservant: & sanguinem testamenti, sanguinem JESU Christi polluunt, conculcant? O injuriam JESU Christi, nullis inferni flammis expiandam!

3. Nec minus Spiritus S. conqueritur meritissimo jure ac dolore per eundem Apostolum ita pergentem: *In quo (Sanguine) sanctificatus est, & Spiritui gratiæ (tanquam Authori gratiæ, ait Corn. a Lap.) contumeliam facit: nunc audi, quantam.*

Lætus ille jam in Baptismo venit ad hominem: desponsavit illum sibi in Fide: per Gratiam sanctificantem verum
 Dei

* Ad Hebr. 10.

Dei Patris filium, verum JESU Christi fratrem & cohæredem, verum sui ipsius templum & Sponsum fecit. Ut fidem servaret, fideli æterna promisit gaudia: æterna infido minitatus est supplicia.

Quid autem peccator ad hæc? - - *Ipsi autem spreverunt.* Sciens ac volens supplicia, blanditias, promissa ridet, spernit: creaturarum vilissimas, sterco- ra voluptatum, cloacam inferni, soci- etatem damnatorum, æternitatem pœ- narum, imo & *diabolum Deo præponit*, ait Tertull. atque adeo *Spiritui Gratia* contumeliam facit, hominibus nunquam satis obstupescendam; hinc Deus ipsos Cælites in partem stuporis & admirati- onis vocat: * *Obstupescite Cæli super hoc, & porta ejus desolamini! Duo enim mala fecit populus meus. Me dereliquerunt fon- tem aque vive: & fecerunt sibi cisternas, cisternas dissipatas, quæ continere non va- lent aquas.* - - *Ipsi autem spreverunt me.* - -

Num major posset esse aut peccantis malitia, aut Dei injuria? imo utrum- que immensum auget.

III. *Qualitas ipsius offense*, seu - *Quali- ficantes grave peccatum Circumstantia,* & quidem.

Prima

* Jerem. 2.

Prima Loci, ubi peccatur. Filius prodigus, mortalium licet impudentissimus, saltem *in regionem abiit longinquam*, ne *presentem* offenderet Patrem luxuriose vivendo. Homo sciens ac volens graviter offendit Deum *ubique presentem*, omnia inspectantem. Ergo latro est, non fur; fur enim ex respectu Domini & Judicis noctu solum, & clam furatur: homo peccat in oculis, *Dei, Domini, Judicis* sui. Vah insolentiam! - -

Secunda Temporis, quo peccat: scilicet dum eundem, ne in nihilum suum recidat, Deus paterne conservat, tunc eum graviter offendit. - Vah! hæc non hominum, sed viperarum perfidia est, quæ matrem, dum nascuntur, occidunt! Tunc Deum graviter, peccator offendit, quando peccantem ab orco præ tot aliis præservat, in quem omnipotens posset, justissimus deberet cum peccantibus Angelis deturbare. Vah malitiam plus quam diabolicam!

Tertia Finis ad peccandum impellentis. - - *Propter quid igitur irritavit impius Deum? ** - - - Si regnum, aut mundum posset universum peccato minimo lucrari,

E

crari,

* Psal. 10.

crari, aut vitam sibi, & aliis omnibus conservare, non liceret illud committere. - - *Propter quid ergo irritavit impius Deum?*

Ad hanc quæstionem respondet ipse Deus: secus nemo hominum, nemo Angelorum crederet. Sic autem ait: * *Violabant me propter pugillum hordei, & fragmen panis, propter leve unius floreni lucellum, propter bestialem crapulam, propter momentaneam voluptatem, & quidem adeo obscenam, ut ejus ipsas quoque cubiculi tenebras non raro pudeat. Quid jam tu ad ista, Timothee? Audisti, quanta sit unius peccati gravis malitia, considerati tam in suis pœnis, quam in se ipso, & qualitate sua. Audisti, inquam, quam immensum ejus malitiam augeat infinita Personæ offense Dignitas: immensa offendentis vilitas: offense cum suis circumstantiis qualitas?*

Desine jam mirari, quod Deus uni peccato gravi ignes æternos decreverit. Mille superaddat infernos: neque tamen pro tanta sufficient injuria & contemptu: *Deus graviter offenditur propter pugillum hordei & fragmen panis.*

De-

* Ezech. 13.

Desino, ais, utique desino id mirari. . . . At præstupore fatis mirari non possum, quod cum Angelis saltem uno in inferno non ardeam. - - Equidem illi *graviter offenderunt Deum*: at *semel tantum*: ego toties eheu! - - Illi per *momentum*: ego per annos. - - Illi *unica cogitatione*: ego operibus. - - Illi, *sublimes Cæli Principes*: ego vilissimus terræ vermiculus. - - Illi *solum Creatorem suum*: ego *Creatorem, simul Redemptorem & Sanctificatorem meum*. - - Et tamen ubi sunt illi modo? - - - & ubi ego? - - -

Affectus.

Repeto, Domine Deus, & repeto millies: Ubi sum ego? & ubi non sum? - - Ibi non sum, in abyssu inferni non sum, ubi cum Angelis peccantibus deberem esse, & dudum fuisse. - - Hic sum, procul inferno: - - hic sum, proximus Cælo. - - Num autem vigilans somnio, an somnians vigilo? - - Imo non fallor. Adsto coram JESU Redemptore meo, at ignorans, quid loquar, aut cogitem. - - O JESU! O Deus! - - non jam ausim dicere *meus*, quia peccando te toties ultro perdididi! - - - Potuine autem ego pulvis

& cinis te Deum graviter offendere?
tuam Majestatem spernere? Bonitatem
tuam calcare? Deitatem tuam vilissimis
quoque creaturis, imo & diabolo post-
ponere? potuine? - - -

Potui eheu! & ipso opere feci: at
millies maledicta dies, qua id feci! - -
Vel meminisse horreo: fecisse doleo ex
toto corde, & amore tui super omnia.
- - Præ vehementia doloris jam plura
loqui non possum. - - - Malim autem
posthac cum S. Anselmo * purus & in-
nocens Gehennam intrare, quam peccati sor-
de pollutus Cælorum regna tenere. - - -
Quodsi prævideas, o Deus, me denuo
graviter peccaturum, jam nunc fulmi-
ne in orcum me deturba. - - Imo etsi
orcus, aut Cælum non esset, Amor mi!
nullum posthac peccatum! ** Amor mi! nul-
lum posthac peccatum! nullum, nullum.
Amen.

NB. Dic, ut supra, secreto Pater,
& Ave, & Confirma, o Deus &c.

*Reflexio unica super Meditati-
onem.*

Longe gravissima Dei injuria est om-
ne peccatum grave: at multo adhuc
gravior est in Sacerdotibus, ut fuit in
An-

* De Similit. 6, 199. ** S. Theres.

Angelis juxta Patres ob 4. circumstantias aggravantes. Peccarunt Angeli I. cum majori cognitione malitiæ peccati, adeoque cum majore malitia. - 2. Majore cum ingratitude, quia maximis, & innumeris a Deo cumulati beneficiis, favoribus, gratiis. - - 3. Majore cum damno, scandalo & seductione tertiæ partis Sociorum. 4. Majore cum obstinatione, quia indurati ad internas Dei illustrationes, & externam S. Michæelis admonitionem: *Quis ut Deus?*

Timothee! Scriptura frequenter Sacerdotes vocat. * *Angelos Domini*, non solum, quia utrique in pluribus quoad officium inter se conveniunt, sed etiam quoad circumstantias omne peccatum aggravantes. Certe peccata Sacerdotum præ aliis similia sunt peccato Angelorum.

I. In gravitate & malitia ob intellectum magis illustratum,

II. In ingratitude post collatos tot, tantosque favores, & prorsus singulares gratias.

III. In contagiosa infectione, dum peccando luem scandali, aut seductionis plerumque in æquales, in domesticos, in oviculas suas, in vicinos late spargunt.

IV. In obstinatione ac impænitentia. Sal-

tem legimus, audimus, videmus longe plures etiam latronum, homicidarum, imo & magorum serias conversiones, quam Sacerdotum. Nimirum * *Sacerdos caeleste tenet officium, Angelus Domini factus est. Tanquam Angelus aut eligitur, aut reprobatur; inventa quippe in Angelis pravitas & districtius judicetur, necesse est, & inexorabilius, quam humana.*

Lege Thom. Kemp, Lib. 3. Cap. 14.

**Tertia Religionis Deo debitæ
pars sunt Preces diurnæ,
Seu
Horæ Canonicae.**

ORigo & causa recitandi Breviarium fuit, & est triplex.

I. *Dignitas Dei*, ut *Ecclesia militans* in terris æmularetur *triumphantem* in Cælis, quæ diu noctuque Deum suum laudat, adorat, amat. quod cum major hominum pars, utpote innumerus sæculi curis, laboribus, negotiis impedita præstare non posset, ad id muneris Ecclesia Religiosos & Clericos, de honesta vitæ sustentatione securos selegit, destinavitque.

II.

* S. Bern. in Declam. Ecce nos reliquimus.